

IIA – Inštitut notranjih revizorjev

Svetovalni napotek 2130-1: Presojanje ustreznosti kontroliranja

Temeljni standard v tej zvezi

2130 – Kontroliranje

Notranja revizija mora pomagati organizaciji pri vzdrževanju uspešnih kontrol, tako da ocenjuje njihovo uspešnost in učinkovitosti ter uveljavlja nenehno izboljševanje.

1. Organizacija vzpostavi in vzdržuje uspešne postopke upravljanja tveganj in kontroliranja. Namen kontrolnih postopkov je podpirati organizacijo pri upravljanju tveganj in doseganju njenih vzpostavljenih in sporočenih ciljev. Od kontrolnih postopkov se med drugim pričakuje, da zagotavljajo, da:
 - so računovodske in izvajalne informacije zanesljive in neoporečne,
 - je delovanje učinkovito in dosega vzpostavljene cilje,
 - so sredstva varovana,
 - so dejanja in odločitve organizacije v skladu z zakoni, drugimi predpisi in pogodbami.
2. Vloga posloводства je nadzirati vzpostavitev, delovanje in presojanje sistema za upravljanje tveganj in kontroliranje. Med nalogami linijskih vodij organizacije je presojanje kontrolnih postopkov na področjih delovanja. Notranji revizorji poskrbijo za različne stopnje zagotovil o uspešnosti upravljanja tveganj in kontroliranja pri izbranih dejavnostih in področjih nalog v organizaciji.
3. Vodja notranje revizije oblikuje celovito mnenje o primernosti in uspešnosti kontrolnih postopkov. Tako mnenje vodje notranje revizije temelji na zadostnih revizijskih dokazih, pridobljenih z izvajanjem revizij, in kjer je primerno, na delu drugih dajalcev zagotovil. Vodja notranje revizije sporoči to mnenje poslovodstvu in organu nadzora.
4. Vodja notranje revizije pripravi predlog načrta notranjega revidiranja za pridobitev zadostnih dokazov za oceno uspešnosti kontrolnih postopkov. Načrt vsebuje revizijske posle in/ali druge postopke za pridobitev zadostnih ustreznih revizijskih dokazov o vseh glavnih izvajalnih enotah in poslovnih področjih nalog, ki naj bi se ocenjevali, ter pregled glavnih kontrolnih postopkov v organizaciji. Načrt naj bo prožen, tako da so tudi med letom mogoče prilagoditve zaradi sprememb v poslovodnih strategijah, zunanjih okoliščinah, na glavnih področjih tveganj ali drugačnih pričakovanj glede uresničevanja ciljev organizacije.
5. Revizijski načrt se posebej ukvarja s tistimi področji delovanja, na katere najbolj vplivajo sedanje ali pričakovane spremembe. Spremembe okoliščin so na primer lahko posledica razmer na trgu ali pri naložbenju, prevzemov in odprodaje delov organizacije, organizacijske preureditve, novih sistemov in novih podvigov.
6. Vodja notranje revizije upošteva pri ugotavljanju pričakovanega revizijskega pokritja za predlagani revizijski načrt ustrezno delo, ki so ga opravili drugi dajalci zagotovil poslovodstvu (vodja notranje revizije se na primer opira na delo tistih, ki so v podjetju odgovorni za skladnost). Revizijski načrt vodje notranje revizije upošteva tudi revizijsko delo, ki ga je opravil zunanji revizor, in lastne ocene posloводства o njihovih postopkih upravljanja tveganj, kontrolah in postopkih za izboljševanje kakovosti.
7. Vodja notranje revizije naj ovrednoti širino pokritja predlaganega revizijskega načrta, da ugotovi, ali je njegov obseg zadosten za izdajo mnenja o upravljanju tveganj in o kontrolnih postopkih v organizaciji. Vodja notranje revizije naj obvešča poslovodstvo in organ nadzora o vseh vrzelih v revizijskem pokritju, zaradi katerih ne bi mogel izraziti mnenja o vseh vidikih takih postopkov.
8. Ključni izziv za notranjo revizijo je ocenjevanje uspešnosti kontrolnih postopkov organizacije, zasnovanih na združitvi številnih posamičnih ocen. Take ocene so pridobljene predvsem iz notranjerevizijskih poslov, pregledov samoocenitev posloводства in dela drugih dajalcev zagotovil. Med izvajanjem poslov notranji revizorji pravočasno sporočajo svoje ugotovitve ustreznim vodstvenim ravnam, tako da je mogoče hitro sprejeti ukrepe, ki bi popravili ali ublažili posledice odkritih neskladnosti ali pomanjkljivosti pri kontroliranju.
9. Pri ocenjevanju celotne uspešnosti kontrolnih postopkov v organizaciji vodja notranje revizije pretehta, ali so:
 - bile odkrite pomembne neskladnosti ali pomanjkljivosti,

IIA – Inštitut notranjih revizorjev

- bili izvedeni popravki ali izboljšave po odkritju neskladnosti ali pomanjkljivosti,
 - razkritja in njihove možne posledice pripeljali do sklepa o obstoju vsesplošno razširjenih okoliščin, katerih posledica je nesprejemljiva raven tveganja.
10. Obstoj pomembne neskladnosti ali pomanjkljivosti ne vodi nujno do sodbe, da so take pomanjkljivosti vsesplošno razširjene in predstavljajo nesprejemljivo tveganje. Notranji revizor pri ugotavljanju, ali je uspešnost kontrolnih postopkov ogrožena in obstajajo nesprejemljiva tveganja, prouči vrsto in obseg izpostavljenosti tveganju kot tudi raven možnih posledic.
11. Poročilo vodje notranje revizije o kontrolnih postopkih v organizaciji je praviloma predloženo enkrat letno poslovodstvu in organu nadzora. Poročilo navaja ključno vlogo pri kontrolnih postopkih v zvezi z izpolnjevanjem ciljev organizacije. Poročilo prav tako opisuje naravo in obseg dela, ki ga je opravil notranji revizor, in obseg opiranja na druge dajalce zagotovil pri oblikovanju mnenja.

Objavljeno januarja 2009.
